

19/26

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij e-mail van 9 september 2019 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in de NIP-registers supervisor kinder- en jeugdpsycholoog NIP en psycholoog NIP, in deze procedure bijgestaan door mr. D.T.G. Thuijs, advocaat.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 9 september 2019;
- het verweerschrift met bijlage d.d. 31 oktober 2019;
- de brief d.d. 21 november 2019 van de secretaris van het College aan klager, waarin zij hem in de gelegenheid stelt op het verweerschrift te reageren en hem verzoekt in zijn repliek aan te geven op grond waarvan hij van mening is dat hier sprake is van beroepsmatig handelen van verweerster in de zin van de Beroepscode 2015. Voorts verzoekt de secretaris klager te vermelden op grond van welke feiten en omstandigheden hij van mening is dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld;
- de repliek d.d. 13 januari 2020, namens klager ingediend door zijn gemachtigde mr. N.D.R. Toirkens, werkzaam bij Omnius Juristen B.V.;
- de dupliek gedateerd 25 januari 2020, bij het College ingekomen op 25 februari 2020.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 21 april 2020.

De klacht is gevoegd behandeld met de klacht die, eveneens op 9 september 2019, door klagers collega mevrouw C tegen verweerster is ingediend (klachtnummer 19/28). Die klacht is gelijkkluidend aan de onderhavige klacht.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Klager en zijn collega mevrouw C, hierna te noemen C, werken beiden sedert ongeveer acht jaar als X bij de Y, hierna te noemen Y.

II 2. Verweerster is van 1 juni 2017 tot 1 mei 2019 werkzaam geweest bij Y, laatstelijk in de functie van gedragswetenschapper. In de loop van het jaar 2017 is verweerster als gedragswetenschapper, samen met een collega gedragswetenschapper, gekoppeld aan het team waarin klager en C werkzaam waren.

II 3. Naar aanleiding van een casus, waarbij verweerster klager heeft aangesproken op zijn bejegening van een vader, heeft in februari 2019 een gesprek plaatsgevonden tussen klager, C, verweerster en de directeur van Y. Bij dat gesprek was ook aanwezig mevrouw D, de jurist, die bij de casus was geconsulteerd, hierna te noemen de jurist.

II 4. Op 20 februari 2019 heeft de directeur een e-mail aan klager, C en verweerster gestuurd met de volgende inhoud:

(Alle hierna volgende citaten zijn letterlijk overgenomen, dus inclusief spel- en taalfouten).

“In het gesprek is geconstateerd dat er een samenwerkingspunt is tussen .. (verweerster) en .. (klager) en .. (C). Er werd stevig woorden gewisseld, emotie zat hoog. Hierop heb ik met jullie afgesproken deze issue op een ander moment door te spreken (.. (C) en .. (verweerster) en .. (klager) en .. (verweerster) onder begeleiding van een teamcoach. Doel daarvan is terug te kunnen naar functionele samenwerking. ... (naam coach) is hiervoor benaderd. Zij neemt contact op.”

II 5. Een gesprek met een coach als bedoeld in deze e-mail heeft niet plaatsgevonden. Verweerster heeft enige tijd later haar baan bij Y opgezegd.

II 6. C en klager zijn sinds respectievelijk april 2019 en mei 2019 ziek thuis.

III Het standpunt van klager en de klacht

III 1. De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

III 2. Klager verwijt verweerster dat zij onware en ongefundeerde uitspraken heeft gedaan jegens hem en C, en hen daarmee in diskrediet heeft gebracht.

Volgens klager heeft verweerster twee vakgroepen gedragsdeskundigen en juristen tegen hen opgezet, waardoor deze vakgroepen de samenwerking met hen hebben opgezegd en zij hun werk niet meer kunnen uitvoeren.

Klager acht verweerster verantwoordelijk voor het feit dat hij en C ziek thuis zitten.

III 3. Bij repliek heeft klager een aantal artikelen uit de Beroepscode 2015 genoemd die naar zijn mening gelet op het bovenstaande door verweerster zijn overtreden.

IV Het standpunt van verweerster

IV 1. Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en daartoe onder meer, zakelijk weergegeven, het volgende gesteld.

IV 2. Verweerster heeft zich allereerst beroepen op het bepaalde in artikel 2.1.6 van het Reglement voor het Toezicht (R.v.T.) dat als volgt luidt:

“Het College van Toezicht kan, indien de klacht kennelijk ongegrond dan wel van onbeduidende aard is, bepalen dat deze niet in behandeling wordt genomen.”

IV 3. Verweerster stelt zich op het standpunt dat het hier uitsluitend gaat om een ‘conflict’ tussen collega’s die bij dezelfde werkgever en binnen hetzelfde Multi Disciplinair Team werkzaam zijn, hetgeen als een civielrechtelijk geschil dient te worden beschouwd, dat niet thuishoort bij de tuchtrechter.

Door een klacht in te dienen bij het College van Toezicht maakt klager naar het oordeel van verweerster misbruik van het tuchtrecht.

Verweerster verzoekt het College om de klacht onder toepassing van artikel 2.1.6 R.v.T. niet in behandeling te nemen. Indien het College de klacht toch in behandeling neemt, verzoekt verweerster het College ‘de klacht niet-ontvankelijk te verklaren dan wel ongegrond’, nu in deze zaak volgens verweerster het beroepsmatig handelen van verweerster niet voorligt en klager niet kan worden gekwalificeerd als betrokkene in de zin van de Beroepscode.

IV 4. Ten aanzien van de inhoud van de klacht heeft verweerster inhoudelijk verweer gevoerd. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

V 1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid.

V 2. Ingevolge artikel 2.1.3 lid 1 van het R.v.T. neemt het College van Toezicht geen klacht in behandeling als de klager daarbij geen belang heeft, tenzij naar het oordeel van het College behandeling van de klacht in het belang is van de psychologie of de psychologiebeoefening. Volgens lid 2 van dit artikel wordt een klager geacht belang te hebben wanneer hij voldoet aan de begripsomschrijving van betrokkene zoals vastgelegd in de Beroepscode voor psychologen.

V 3. De definitie van betrokkene in artikel 1.2 van de hier van toepassing zijnde Beroepscode 2015, hierna de code, luidt als volgt:

“Elke C die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daardoor in zijn belangen wordt geraakt; zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, de collega, student, proefpersoon, et cetera.”

Volgens artikel 1.1 van de code houdt beroepsmatig handelen in: *“Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog of gebruik maakt van de aanduiding psycholoog; hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media et cetera.”*

V 4. Verweerster was als psycholoog en gedragswetenschapper werkzaam bij Y en sedert 2017 verbonden aan hetzelfde team als waarin klager als raadsonderzoeker werkzaam was. Naar het oordeel van het College voldoet verweersters functioneren binnen dit team aan bovenstaande definitie van beroepsmatig handelen. Klager was als collega betrokken bij dit beroepsmatig handelen en voldoet daarmee aan de definitie van artikel 1.2 van de code. Volgens artikel 2.13 lid 2 van het R.v.T. wordt hij daarmee automatisch geacht een belang bij de klacht te hebben. Klager is dan ook ontvankelijk in zijn klacht.

V 5. Ten aanzien van de inhoud van de klacht.

V 6. Uit de stukken blijkt dat de klacht betrekking heeft op gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens het gesprek in februari 2019. Dit gesprek tussen klager, C, verweerster en de directeur van Y, waarbij ook de jurist aanwezig was, was gearrangeerd vanwege het feit dat verweerster klager naar aanleiding van een casus had aangesproken.

V 7. Op bladzijde 2 van de repliek heeft klager naar voren gebracht dat verweerster tijdens dat gesprek kritiek en beschuldigingen aan zijn adres heeft geuit, hetgeen hij niet kon rijmen met de kort voor dit gesprek aan hem door verweerster verleende feedback die positief was.

V 8. Klager omschrijft verweersters handelwijze, te weten het uiten van deze kritiek, als klachtwaardig gedrag.

V 9. Naar het oordeel van het College kan, wat er zij van de juistheid van klagers beweringen omtrent die uitlatingen, hetgeen het College in het midden laat, verweerster geen tuchtrechtelijk verwijt hiervan worden gemaakt, nu het hier ging om, zoals verweerster terecht stelt, het aanspreken van een

collega op zaken die op zijn functioneren betrekking hebben. Het past binnen de werkwijze van een multidisciplinair team dat men elkaar aanspreekt op het functioneren. Als dit naar het oordeel van de ene collega op onjuiste wijze gebeurt, dan is het aan die collega om daaraan weerwoord te bieden. Dergelijke gesprekken vallen buiten de beoordeling van het College.

V 10. De door klager in zijn repliek genoemde codeartikelen hebben geen betrekking op situaties als de onderhavige.

V 11. Klagers verwijt dat verweerster twee vakgroepen gedragsdeskundigen en juristen tegen hen heeft opgezet, is niet onderbouwd en de juistheid van deze stelling is dan ook niet komen vast te staan. Hetzelfde geldt voor het verwijt dat verweerster verantwoordelijk is voor het feit dat hij en C ziek thuis zitten.

V 12. Het College komt tot de slotsom dat de klacht ongegrond is.

V 13. Het College volgt verweerster niet in haar stelling dat de klacht kennelijk ongegrond is. Van kennelijke ongegrondheid is sprake als meteen duidelijk is dat de klacht evident ongegrond is. Tot die conclusie is het College niet kunnen komen. Het College heeft aanleiding gezien zich grondig te laten informeren over de feiten waarop de klacht betrekking en heeft om die reden een tweede ronde van stukkenwisseling bepaald. Op basis van deze stukken is het College tot bovenstaand oordeel gekomen.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart klager ontvankelijk in zijn klacht;
- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op **21 april 2020**

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
prof. dr. G.T.M. Mooren,
dr. T.A.W. van der Schoot,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker